

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz.: 663—z dnia 8 listopada 1929 r. o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska urzędniczego w państwowej służbie cywilnej 1325

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

Poz.: 664—Komunikacji wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1929 r. w przedmiocie Regulaminu przewozu towarów pomiędzy stacjami kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska a portami Lewantu morzem przez port Konstanca 1328

663.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 listopada 1929 r.

o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska urzędniczego w państwowej służbie cywilnej.

Na podstawie art. 11 i 119 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Za zakłady naukowe wyższe w rozumieniu art. 11 ustawy o państwowej służbie cywilnej uważa się:

a) zakłady naukowe, objęte ustawą o szkołach akademickich z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 494), tudzież te, na które w drodze późniejszych aktów ustawodawczych zostały rozciągnięte przepisy ustawy o szkołach akademickich, nadto szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Wyższa Szkoła Handlu Zagranicznego we Lwowie, Wolna Wszechnica Polska w Warszawie, Szkoła Nauk Politycznych w Warszawie, Wyższe Studium Handlowe w Krakowie, Wyższa Szkoła Handlowa w Poznaniu, Trzyletnie Kursy Handlowe Żeńskie Siemiradzkiej, Szkoła Mechaniczno - Techniczna H. Wawelberga i Rotwanda w Warszawie, obecnie Państwowa Szkoła Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, Państwowa Szko-

ła Budowy Maszyn w Poznaniu, Państwowa Wyższa Szkoła Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie, Państwowa Szkoła Ogrodnictwa w Poznaniu i Szkoła Morska w Tczewie,

b) naukowe zakłady teologiczne: w Przemysłu (rzymsko i grecko-katolicki), w Stanisławowie (grecko-katolicki), Tarnowie, XX. Misjonarzy w Krakowie i OO. Jezuitów w Lublinie dawniej w Krakowie; seminarja duchowne diecezjalne: we Lwowie (grecko-katolickie), Lublinie, Pelplinie, Płocku, Poznaniu i Włocławku,

c) wyższe uczelnie zagraniczne, których dyplomy i świadectwa z ukończenia w nich nauk uznane będą w przepisany trybie (nostryfikowane) za równoważne z dyplomami i świadectwami szkół akademickich. Dyplomy i świadectwa uzyskane w szkołach wyższych poza obecnymi granicami Państwa Polskiego z wyjątkiem Rosji przed dniem 1 listopada 1918 r., a w szkołach wyższych w Rosji, przed dniem 1 października 1917 r., nie wymagają nostryfikacji,

d) Wyższa Szkoła Wojenna w Warszawie, Wyższa Szkoła Intendentury w Warszawie, Ecole Supérieure de Guerre w Paryżu, Ecole Supérieure d'Intendance, względnie Stage d'Intendance w Paryżu, Ecole Navale w Brest.

§ 2. Za zakłady naukowe średnie, których ukończenie uprawnia do zajmowania stanowiska urzędniczego w II kategorii uważa się:

a) państwowe i prywatne z prawami szkół państwowych: ośmioklasowe szkoły średnie ogólno-

kształcające, siedmioklasowe szkoły realne na terenie b. zaboru austriackiego, seminarja duchowne rzymsko-katolickie i prawosławne z wyjątkiem wyszczególnionych w ustępie b) § 1 niniejszego rozporządzenia, zakłady kształcenia nauczycieli; szkoły zawodowe, których kurs nauk trwa nie mniej niż 3 lata i do których warunkiem przyjęcia jest ukończenie 7 klasowej szkoły powszechnej lub 3-ich klas szkoły średniej ogólnokształcącej, nadto Państwowa Szkoła Budownictwa, Mierniczo-Meljoracyjna w Poznaniu i Państwowa Szkoła Budownictwa w Lesznie.

§ 3. Te same uprawnienia daje ukończenie na terenie byłych monarchij austriackiej i rosyjskiej do roku szkolnego 1918/19 włącznie, a na terenie b. państwa pruskiego do roku szkolnego 1919/20 włącznie państwowego i prywatnego z prawami szkół państwowych gimnazjum męskiego i żeńskiego 8-klasowego i 7-mio klasowego gimnazjum realnego, zreformowanego gimnazjum realnego, wyższej szkoły realnej i szkoły realnej 7-klasowej, seminarjum nauczycielskiego, szkoły handlowej siedmioklasowej, szkoły zawodowej średniej, seminarjum duchownego rzymsko-katolickiego i prawosławnego na terenie b. zaboru rosyjskiego, wreszcie prywatnej szkoły średniej ośmio lub siedmioklasowej, tych ostatnich pod warunkiem, że znajdowały się na terenie, wchodzącym obecnie w skład Państwa Polskiego; na terenie b. Królestwa Kongresowego do roku 1905 włącznie — prywatnego sześcioklasowego zakładu naukowego żeńskiego (t. zw. pensje); na tymże terenie do roku 1917 włącznie prywatnej siedmioklasowej szkoły średniej żeńskiej polskiej bez praw szkół państwowych, na terenie b. zaboru pruskiego — siedmioklasowego liceum żeńskiego i wyższego liceum żeńskiego, na terenie b. zaboru austriackiego i rosyjskiego sześcioklasowego liceum żeńskiego prywatnego z prawem publiczności, na terenie b. zaboru rosyjskiego korpusu kadetów, na terenie b. zaboru austriackiego — szkoły kadeckiej.

§ 4. Za egzaminy wystarczające przy wykształceniu wyższem uważa się uzyskanie:

A. W odniesieniu do szkół krajowych:

a) przy studiach teologicznych:

dyplomu magistra teologii, absolutorjum z całkowitego (czteroletniego) kursu nauk na jednym z wydziałów teologicznych uniwersytetów, naukowych zakładach teologicznych lub w seminarjach duchownych, wyszczególnionych w ust. b) § 1 niniejszego rozporządzenia, a nadto na wydziałach teologicznych i prawa kanonicznego Uniwersytetu Lubelskiego,

b) przy studiach prawnych:

1) świadectwa z trzech egzaminów rządowych: prawno-historycznego, sądowego i politycznego, złożonych przed jedną z komisji egzaminacyjnych przy uniwersytetach, 2) świadectwa z egzaminu końcowego na wydziałach prawnych uniwersytetów, 3) dyplomu magistra praw w jednym z uniwersytetów, 4) dyplomu magistra ekonomji w Uniwersytecie Poznańskim, 5) świadectwa z końcowego egzaminu państwowego dla absolwentów nauk prawnych uniwersytetów obcych, otrzymanego na wydziale prawa i nauk politycznych Uniwersytetu Warszawskiego lub na wydziale prawa i nauk społecznych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, 6) dyplomu wy-

działu Nauk Politycznych i Społecznych Wolnej Wszechnicy Polskiej, uzyskanego przez słuchaczy rzeczywistych, posiadających świadectwo dojrzałości, po złożeniu egzaminu na podstawie przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Komisji, zatwierdzonej przez tegoż Ministra, bądź też w Komisji z udziałem delegata Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, 7) dyplomu Szkoły Nauk Politycznych w Warszawie, uzyskanego przez słuchaczy rzeczywistych, posiadających świadectwa dojrzałości, po złożeniu egzaminu na podstawie przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Komisji, zatwierdzonej przez tegoż Ministra,

c) przy studiach lekarskich:

1) dyplomu lekarza w jednym z uniwersytetów, 2) dyplomu doktora wszechnauk lekarskich w jednym z uniwersytetów, 3) świadectwa z końcowego egzaminu lekarskiego, złożonego przed komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim przez absolwentów, pochodzących z ziem polskich b. cesarstwa niemieckiego, którzy studia lekarskie odbywali w uniwersytetach niemieckich, 4) świadectwa uzupełniającego egzaminu lekarskiego, złożonego przed Komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim, 5) dyplomu lekarskiego zagranicą, uznanego w myśl rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego z dnia 14 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 251),

d) przy studiach filozoficznych:

1) świadectwa egzaminu naukowego na nauczyciela szkół średnich, złożonego przed jedną z państwowych Komisji egzaminacyjnych, 2) dyplomu magistra filozofji w jednym z uniwersytetów, 3) dyplomu doktora filozofji w jednym z uniwersytetów, 4) dyplomu ukończenia Wydziału Humanistycznego, Matematyczno-przyrodniczego lub Pedagogicznego Wolnej Wszechnicy Polskiej, uzyskanego przez słuchaczy rzeczywistych, posiadających świadectwa dojrzałości, po złożeniu egzaminu na podstawie przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Komisji, zatwierdzonej przez tegoż Ministra, bądź w Komisji z udziałem delegatów Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, 5) dyplomu Wydziału Nauk humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, uzyskanego po zdaniu egzaminu przed Komisją egzaminacyjną przy wydziale, w składzie zatwierdzonym przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

e) przy studiach technicznych:

1) dyplomu inżyniera: dróg i mostów, hydrotechnika, mechanika, chemika, architekta w Politechnice Warszawskiej lub Lwowskiej, 2) dyplomu inżyniera elektryka, inżyniera geodety w Politechnice Warszawskiej, 3) dyplomu inżyniera elektrotechnika, inżyniera mierniczego lub inżyniera meljoracyjnego w Politechnice Lwowskiej, 4) świadectwa ukończenia Szkoły Mechaniczno-Technicznej H. Wawelberga i S. Rotwanda oraz świadectwo ukończenia z tytułem technolog mechanik lub technolog elektryk przy studiach w Państwowej Szkole Budowy Maszyn

i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie oraz w Państwowej Szkole Budowy Maszyn w Poznaniu,

f) przy studjach artystycznych: w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie i Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie dyplomu lub świadectwa odpowiedniej uczelni,

g) przy studjach górniczych i hutniczych: dyplomu inżyniera hutnika lub górnika w Akademii Górniczej w Krakowie,

h) przy studjach rolniczych: leśnych i ogrodniczych:

1) świadectwa ukończenia czteroletniego kursu nauk, bądź dyplomu inżyniera rolnika, uzyskanego na Studium rolniczym, względnie na Wydziale rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, 2) dyplomu inżyniera rolnika, bądź inżyniera leśnika w Politechnice Lwowskiej, 3) dyplomu inżyniera: rolnika, leśnika lub ogrodnika w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, 4) dyplomu inżyniera rolnika lub leśnika na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego, 5) świadectwa złożenia egzaminu głównego w Państwowej Wyższej Szkole Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie oraz w Państwowej Szkole Ogrodnictwa w Poznaniu,

i) przy studjach weterynaryjnych: dyplomu lekarza weterynarii w Akademii Weterynaryjnej we Lwowie, na Wydziale Weterynaryjnym Uniwersytetu Warszawskiego,

j) przy studjach handlowych: dyplomu ukończenia Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie, dyplomu ukończenia Wyższej Szkoły Handlu Zagranicznego we Lwowie, dyplomu ukończenia Wyższego Studium Handlowego w Krakowie, dyplomu ukończenia Wyższej Szkoły Handlowej w Poznaniu, dyplomu Trzyletnich Kursów Handlowych Żeńskich Siemiradzkiej z datą od 1911 do 1919 r.,

k) przy studjach farmaceutycznych: matury gimnazjalnej i dyplomu magistra farmacji,

l) przy studjach dentystycznych: matury gimnazjalnej i dyplomu lekarza-dentysty w Państwowym Instytucie Dentystycznym w Warszawie,

m) przy studjach morskich: świadectwa kończenia Szkoły Morskiej w Tczewie.

B. W odniesieniu do szkół zagranicznych:

dowodów ukończenia studjów, wymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 183) w sprawie zmiany art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych oraz załącznika Nr. 4 do tegoż artykułu z tem, że przy dyplomach belgijskich nie wymaga się potwierdzenia stopnia państwowego przez Commission d'entérinement.

§ 5. Za dowód wykształcenia wyższego uważa się również uzyskanie świadectwa względnie dyplomu, odpowiadającego warunkom, wyszczególnionym w ustawie z dnia 21 września 1922 r. w przed-

miocie tytułu inżyniera (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 823) tudzież świadectw i dyplomów, wymienionych w art. 5 ustępy a), c), d), e), f), k) ustawy, dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu załącznika do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 864).

Ponadto za posiadających wystarczające egzaminy, wymagane do osiągnięcia stanowiska I kategorii w państwowej służbie cywilnej, uważa się tych z pośród czynnych w chwili wydania niniejszego rozporządzenia funkcjonariuszów, którzy na mocy ustawy o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429 — 435) i rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 521) i z dnia 27 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 183) pobierali dodatki za studia wyższe, względnie na podstawie ustępu końcowego art. 100 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) uzyskali wyższy szczebel uposażenia.

§ 6. Za świadectwa, wystarczające przy wykształceniu średnim, uważa się uzyskanie: a) świadectwa dojrzałości (gimnazjum, seminarjum nauczycielskie, wyższe liceum żeńskie i 6 kl. liceum żeńskie), b) świadectwa ukończenia całkowitego kursu nauk (korpusy i szkoły kadeckie 7 kl. — rosyjskie gimnazja żeńskie, szkoły realne, handlowe i licea żeńskie; seminarja duchowne; średnie szkoły zawodowe), c) dyplomu nauczyciela szkół powszechnych, d) świadectwa egzaminu na mierniczego I klasy, uzyskanego po złożeniu egzaminu przed komisją egzaminacyjną, ustanowioną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, e) tytułu mierniczego II klasy, uzyskanego na mocy ustępu 3 art. 25 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przyśięgłych (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 46, poz. 454).

§ 7. Za wykształcenie, wystarczające do osiągnięcia stanowiska III kategorii w państwowej służbie cywilnej, uważa się ukończenie 7 klasowej szkoły powszechnej, lub 3 klas szkoły średniej ogólnokształcącej lub co najmniej 3 letniej szkoły zawodowej, do której warunkiem przyjęcia jest ukończenie nie mniej niż 4 oddziałów szkoły powszechnej.

§ 8. W wypadkach wątpliwych, nie objętych postanowieniami poprzednich paragrafów rozporządzenia niniejszego decyduje, jakiemu poziomowi wykształcenia (wyższe, średnie) odpowiada przedstawiony dowód z ukończenia szkoły lub złożenia egzaminów w kraju lub zagranicą, Rada Ministrów na wniosek Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 629), z dnia 23 września

1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 710), z dnia 17 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 836), oraz z dnia 14 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 421).

Prezes Rady Ministrów: *Switalski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Czerwiński

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*.

REGULAMIN

przewozu towarów pomiędzy stacjami kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska a portami Lewantu morzem przez port Konstanca.

Art. 1. Obszar ważności. Sposób przewozu.

Regulamin niniejszy stosuje się do przewozu towarów nadanych za bezpośrednim listem przewozowym-konosamentem na włączonych do taryfy stacjach — do portów Konstantynopol (Istanbul), Piraeus, Aleksandria, Haifa i Jaffa — tudzież na odwrót.

Przewóz towarów odbywa się między włączonymi do taryfy stacjami kolejowymi a portem Konstanca koleją żelazną, natomiast między portem Konstanca a portami Konstantynopol (Istanbul), Piraeus, Aleksandria, Haifa i Jaffa statkami Rumuńskiej Żeglugi Morskiej.

Art. 2. Ogólne warunki przewozu.

O ile regulamin niniejszy nie zawiera innych postanowień — obowiązują jako prawo umowne:

- a) postanowienia Berneńskiej Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi z 23 października 1924 r. oraz

664.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 4 grudnia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w przedmiocie Regulaminu przewozu towarów pomiędzy stacjami kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska a portami Lewantu morzem przez port Konstanca.

Na mocy art. 4 p. 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. w zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla bezpośredniej komunikacji towarowej lądowo-morskiej pomiędzy Polską a portami Lewantu wprowadza się Regulamin przewozu towarów pomiędzy stacjami kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska a portami Lewantu morzem przez port Konstanca w brzmieniu według załącznika do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Załącznik do poz. 664.

RÈGLEMENT DE TRANSPORT

pour l'expédition des marchandises entre les stations des chemins de fer situées sur le territoire de la République Polonoise et de la ville libre de Danzig d'une part et les ports levantins d'autre part, via Constantza, par mer.

Art. 1. Application des prescriptions réglementaires. Mode de transport des marchandises.

Les prescriptions réglementaires s'appliquent aux expéditions de marchandises, livrées au transport avec une lettre de voiture-connaissance directe, des stations dénommées dans le tarif, pour les ports Constantinople (Istanbul), Le Pirée, Alexandrie, Haifa et Jaffa, ainsi que dans la direction inverse.

Le transport des marchandises s'effectue des stations dénommées dans le tarif jusqu'à Constantza-port et inversement par chemin de fer et de Constantza-port aux ports Constantinople (Istanbul), le Pirée, Alexandrie, Haifa, Jaffa et inversement, par les vapeurs du Service Maritime Roumain.

Art. 2. Conditions générales de transport.

Si les prescriptions réglementaires ne contiennent pas des dispositions différentes, sera considéré comme droit contractuel:

- a) pour le transport par chemins de fer les dispositions de la convention internationale concernant le transport des marchandises par